

Sygn. akt IV U 1582/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: stażysta Sylwia Dymańska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 25 lipca 2013 roku nr (...)

w sprawie R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ustalenie kapitału początkowego

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się R. K. prawo do ustalenia wartości kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Usług (...) w T. od 1 września 1987 roku do 27 listopada 1988 roku i od 2 stycznia 1990 roku do 30 września 1990 roku,

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1582/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 15 listopada 2013 r.

Decyzją z dnia 25 lipca 2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ustalił R. K. wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. Do wyliczenia tej wartości przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.212,59 zł. Do jej obliczenia oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy uwzględnił przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1977 r. do 31 grudnia 1986 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 99,32%. Podstawę wymiaru wyliczono wskutek pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł. Do obliczenia wysokości kapitału początkowego ZUS uwzględnił ubezpieczonemu 14 lat, 11 miesięcy i 18 dni okresów składkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego

i nieskładkowego wyliczono na 58,71%. Kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 85.094,35 zł. Przy ustalaniu tej wartości organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu następujących okresów: od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r., ponieważ okres pomiędzy zakończeniem zasadniczej służby wojskowej, a ponownym podjęciem zatrudnienia nie jest wymieniony w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z FUS jako okres składkowy lub nieskładkowy oraz od 1 września 1987 r. do 30 września 1990 r., ponieważ ze zgromadzonej dokumentacji nie wynika, aby ubezpieczony w tym czasie świadczył pracę oraz pobierał wynagrodzenie.

Odwołanie od tej decyzji wniósł R. K., domagając się jej zmiany

i przeliczenia kapitału początkowego przy uwzględnieniu okresu od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r. oraz od 1 września 1987 r. do 27 listopada 1988 r. i od 2 stycznia 1990 r. do 30 września 1990 r. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że organ rentowy oparł się na dokumentach dotyczących służby wojskowej, w których błędnie oznaczono datę zakończenia tej służby i podjęcia zatrudnienia- powołując się na świadectwo pracy z (...) C.

i książeczkę wojskową. Zauważył też, że zaraz po zakończeniu służby wojskowej zgłosił swój powrót do pracy, po czym skierowano go na zaległy urlop. Odnośnie okresów od 1 września 1987 r. do 27 listopada 1988 r. i od 2 stycznia 1990 r. do 30 września 1990 r. podał, że w tym czasie pozostawał w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku magazyniera- kierowcy w (...) Barze w T..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że przerwa między zakończeniem służby wojskowej, a ponownym podjęciem zatrudnienia nie jest wymieniony w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS jako okres składkowy lub nieskładkowy. Odnośnie pozostałych okresów, powołał się na zalegające w aktach karty zarobkowe, z których- jak podał- wynika, że odwołujący pobierał wynagrodzenie tylko do sierpnia 1987 r. W karcie zarobkowej za 1987 r. począwszy od września brak jest bowiem informacji o jakimkolwiek wynagrodzeniu. Na dwóch spośród kart nie podano którego roku dotyczą, a ponadto przy niektórych miesiącach nie uwzględniono żadnego wynagrodzenia. Karta zaś za rok 1989 r. zawiera informacje o urlopach bezpłatnych.

Na rozprawie w dniu 15 listopada 2013 r. odwołujący oświadczył, że zasadniczą służbę wojskową zakończył nie w dniu 15 listopada 1976 r., ale 8 października, co wynika

z zapisów książeczki wojskowej. Jak wskazał, po odbyciu służby korzystał z dni wolnych,

a do pracy powrócił około 15-16 listopada 1976 r. Odnośnie zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w T., ubezpieczony podniósł, że domaga się uwzględnienia mu tego okresu po wyłączeniu z niego rocznego urlopu bezpłatnego od 28 listopada 1988 r. do 31 grudnia 1989 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołujący R. K. urodził się (...)

dowód:

- wniosek o ustalenie wysokości kapitału początkowego z dnia 15.07.2013 r.-
k. 1 akt ZUS,

W okresie 1 września 1974 r. do 23 października 1974 r. odwołujący był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w C. na podstawie umowy o pracę

w pełnym wymiarze czasu pracy jako stażysta. Od 24 października 1974 r. do 8 października 1976 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po jej zakończeniu, od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r. korzystał z dni wolnych od pracy. Do pracy powrócił w dniu

15 listopada 1976 r. i z tym dniem podjął zatrudnienie na stanowisku stażysty. Pracę tę wykonywał do 28 lutego 1977 r. Od 1 marca 1977 r. do 14 września 1982 r. był zaś mechanikiem.

dowód:

- świadectwo pracy z dnia 12.09.1982 r.- k. 5 akt ZUS,
- kserokopia książeczki wojskowej- k. 6-8 akt ZUS,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 27.08.2003 r. (druk Rp-7)- k. 9 akt ZUS,
- wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego- k. 21-22 akt ZUS,

W dniu 6 września 1982 r. (...) Spółdzielnia (...) w T. zwróciła się do Państwowego Ośrodka (...) w C. o przekazanie odwołującego na zasadzie porozumienia między zakładami z dniem 15 września 1982 r. Dyrekcja Państwowego Ośrodka (...) w C. wyraziła zgodę na takie przekazanie, wskazując, że R. K. wyraził chęć podjęcia pracy w (...) Spółdzielni (...) w T. z dniem 16 września 1982 r. Z tym też dniem odwołujący podjął pracę w Spółdzielni na stanowisku magazyniera w (...) Barze. W dniu 17 grudnia 1982 r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony. Pracę tę odwołujący świadczył do 31 sierpnia 1987 r. Z tym też dniem doszło do rozwiązania łączącej strony umowy o pracę na mocy porozumienia stron.

dowód:

- pisma z dnia: 06.09.1982 r. i 12.09.1982 r.- akta osobowe,
- umowy o pracę z dnia: 16.09.1982 r. i 17.12.1982 r. - akta osobowe,
- świadectwo pracy z dnia 31.08.1987 r.- akta osobowe,
- pismo odwołującego z dnia 30.08.1987 r.- akta osobowe,

W dniu 1 września 1987 r. odwołujący zawarł z Wojewódzkim Związkiem Spółdzielni (...) w T. Zakład (...) umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku magazyniera za wynagrodzeniem określonym stawką miesięczną określoną w porozumieniu zakładowym z dnia 1 lipca 1987 r. Z dniem 1 listopada 1987 r. na podstawie art. 42 § 4 k.p. został delegowany do pracy na stanowisko kierowcy w Zakładzie (...) przy Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. na okres od 1 listopada 1987 r. do 31 stycznia 1988 r. na dotychczasowych warunkach. Z dniem 1 stycznia 1988 r. powierzono mu stanowisko kierowcy. W dniu 30 września 1990 r. rozwiązano zaś z odwołującym umowę o pracę z powodu likwidacji zakładu pracy. Od 28 listopada 1988 r. do 31 grudnia 1989 r. odwołujący korzystał z urlopu bezpłatnego.

dowód:

- umowa o pracę z dnia 01.09.1987 r.- akta osobowe,
- pismo o przekazaniu z dnia 03.11.1987 r.- akta osobowe,
- pismo o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 18.07.1990 r.- akta osobowe,
- karta obiegowa z dnia 24.09.1990 r.- akta osobowe,
- świadectwo pracy z dnia 30.09.1990 r.- akta osobowe,

W okresie od 1 września 1987 r. do 30 września 1990 r. (za wyjątkiem okresu urlopu bezpłatnego) odwołujący pracował faktycznie jako magazynier i kierowca- zaopatrzeniowiec w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład (...) przy Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. (dawny (...) Bar) był samodzielną jednostką i miał swoje zaplecze w postaci magazynu, w którym pracował odwołujący, chłodni, zaopatrzenia oraz części produkcyjnej czyli lodziarni, cukierni, bufetu i sali konsumpcyjnej. Magazyn znajdował się w tym samym budynku co Zakład (...) przy ul. (...) w T.. Jako

magazynier odwołujący wydawał towary części produkcyjnej, tj. lodziarni i ciastkarni. Jako kierowca zajmował się zaopatrzeniem, dowożąc do zakładu towar z hurtowni.

dowód:

- zeznania świadka M. K.- 00:25:14, 00:28:00,
- zeznania świadka M. S.- 00:35:43,
- zeznania odwołującego R. K.- 00:42:08-00:44:52,

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty oraz zeznania odwołującego E. T..

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia miały dokumenty zgromadzone w aktach osobowych odwołującego, potwierdzające jego zatrudnienie w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. Zakład (...) od 1 września 1987 r. do 30 września 1990 r.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków M. K. i M. S. oraz słuchanego w charakterze strony R. K.. Zeznania tych osób były jasne, logiczne i wzajemnie ze sobą korespondowały. Były też przekonujące w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Znalazły ponadto pokrycie w treści znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego dokumentacji pracowniczej. Z zeznań tych w sposób bezsprzeczny wynika, że w okresie od 1 września 1987 r. do 30 września 1990 r.

(za wyjątkiem okresu urlopu bezpłatnego) odwołujący pracował w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. Zakład (...) i faktycznie świadczył pracę w pełnym wymiarze godzin jako magazynier i kierowca- zaopatrzeniowiec.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 25 lipca 2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 174 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6; 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5; 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W niniejszej sprawie do ustalenia wysokości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu następujących okresów: od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r., ponieważ okres pomiędzy zakończeniem zasadniczej służby wojskowej, a ponownym podjęciem zatrudnienia nie jest wymieniony w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS jako okres składkowy lub nieskładkowy oraz od 1 września 1987 r. do 30 września 1990 r., ponieważ ze zgromadzonej dokumentacji nie wynika, aby ubezpieczony w tym czasie świadczył pracę oraz pobierał wynagrodzenie.

Takie działanie było prawidłowe jeżeli chodzi o pierwszy ze wskazanych okresów.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że w świadectwie pracy z dnia 12 września 1982 r. (k. 5 akt ZUS) znalazł się błędny zapis dotyczący okresu odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej, który oznaczono na „od 9 listopada 1974 r. do 15 listopada 1976 r.”. Okres ten obejmuje dni wolne od pracy przypadające bezpośrednio

po zasadniczej służbie wojskowej przed ponownym podjęciem zatrudnienia. Organ rentowy ustalał w jakim okresie ubezpieczony faktycznie odbywał zasadniczą służbę wojskową biorąc pod uwagę między innymi zapisy w książeczce wojskowej. Wynika z nich, że R. K. został wcielony do jednostki wojskowej z dniem 24 października 1974 r., a w dniu 8 października 1976 r. przeniesiony do rezerwy (k. 6v, 8 akt ZUS). W zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 27 sierpnia 2003 r. (k. 9 akt ZUS) okoliczność tę potwierdzono, wskazując, że od 24 października 1974 r. do 8 października 1976 r. odwołujący odbywał służbę wojskową, a pracę po wojsku podjął w dniu 15 listopada 1976 r. Analiza zapisów wykazu wprowadzonych okresów ubezpieczonego (k. 21 akt ZUS) prowadzi do wniosku, że organ rentowy uwzględnił odwołującemu w stażu pracy okres zatrudnienia od 24 października 1974 r. do 23 października 1974 r. (1 miesiąc i 23 dni), okres służby wojskowej od 24 października 1974 r. do 8 października 1976 r. (1 rok, 11 miesięcy i 6 dni) oraz okres zatrudnienia po wojsku od 15 listopada 1976 r. do 14 września 1982 r. (5 lat i 10 miesięcy)- za wyjątkiem dni wolnych po wojsku od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r. (1 miesiąc i 7 dni). Oznaczając w sposób prawidłowy okres odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej opierał się zatem nie na zapisach świadectwa pracy z dnia 12 września 1982 r., ale na treści książeczki wojskowej i zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 27 sierpnia 2003 r.

Rację miał przy tym ZUS, że okres od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r. nie podlega wliczeniu do stażu pracy, ponieważ nie został wymieniony w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS jako okres składkowy lub nieskładkowy.

W istocie, przepis art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, będący przepisem iuris cogentis, jako okresy składkowe wymienia jedynie: „okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby”. Jako okresu ubezpieczenia (składkowego lub nieskładkowego) w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS nie można więc uznać okresu przerwy pomiędzy zwolnieniem ze służby wojskowej a podjęciem pracy u pracodawcy, u którego pracownik był zatrudniony w dniu powołania do służby. Jak podniósł Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 20 października 2005 r., III AUa 1336/04 (LEX nr 175549), art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 44, poz. 220 ze zm.) stanowiący, że pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy, nie stanowi podstawy prawnej do zaliczenia okresu przerwy między ukończeniem służby wojskowej, a ponownym podjęciem pracy jako okresu składkowego w myśl przepisów ubezpieczeniowych.

W tym miejscu podnieść jedynie należy, iż jak wynika z utrwalonego orzecznictwa, kwalifikacji okresów składkowych i nieskładkowych dokonuje się stosownie do uregulowań w zawartych w art. 6 i 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, które w sposób taksatywny wymieniając poszczególne okresy składkowe i nieskładkowe. W tej mierze nie ma więc miejsca na wykładnię rozszerzającą i dowolne, sprzeczne z zapisami art. 6 i 7 kwalifikowanie danych okresów z pominięciem rzeczywistego brzmienia art. 6 i 7.

Słusznie zatem organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu w stażu pracy okresu „urlopu” po zasadniczej służbie wojskowej od 9 października 1976 r. do 14 listopada 1976 r.

Wnioskodawca domagał się ponadto doliczenia mu do stażu ubezpieczonego okresów zatrudnienia w Zakładzie (...) przy Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. od 1 września 1987 r. do 27 listopada 1988 r. i od 2 stycznia 1990 r. do 30 września 1990 r. Odmawiając w/w zaliczenia tych okresów organ rentowy powołał się na zalegające w aktach karty zarobkowe, z których- jak podał- nie wynika, aby od września 1987 r. R. K. pozostawał w zatrudnieniu. W karcie zarobkowej za 1987 r. począwszy od września brak jest bowiem informacji o jakimkolwiek wynagrodzeniu. Na dwóch spośród kart nie podano którego roku dotyczą, a ponadto przy niektórych miesiącach nie uwzględniono żadnego wynagrodzenia. Karta zaś za rok 1989 r. zawiera informacje o urlopach bezpłatnych.

Analiza dokumentacji pracowniczej odwołującego znajdująca się w jego aktach osobowych prowadzi do zgoda odmiennych wniosków.

Bezsporne w sprawie było, że ZUS zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy okres zatrudnienia od 16 września 1982 r. do 31 sierpnia 1987 r. Istotnie, w tym czasie odwołujący pozostawał w zatrudnieniu w (...) Spółdzielni (...) w T., co potwierdza treść świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1987 r. W świadectwie tym wskazano jednocześnie, że łączący strony stosunek pracy ustał z dniem 31 sierpnia 1987 r. na zasadzie porozumienia stron. W aktach osobowych zalega jednak (zaraz po świadectwie pracy z dnia 31 sierpnia 1987 r. i karcie zasiłkowej) umowa o pracę z dnia 1 września 1987 r., potwierdzająca, że

z tym dniem R. K. podjął pracę w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. Zakład (...) na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku magazyniera za wynagrodzeniem określonym stawką miesięczną. Kolejne dokumenty składające się na dokumentację pracowniczą świadczą o tym, że odwołujący- wbrew twierdzeniom organu rentowego- faktycznie świadczył pracę w tym zakładzie. Z pisma prezesa zakładu z dnia 3 listopada 1987 r. wynika, że wnioskodawca (na podstawie art. 42 § 4 k.p.) został delegowany do pracy na stanowisko kierowcy w Zakładzie (...) przy Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. na okres od 1 listopada 1987 r. do 31 stycznia 1988 r. na dotychczasowych warunkach. Pismem z dnia 5 lutego 1988 r. powierzono mu stanowisko kierowcy. W aktach osobowych znajduje się ponadto karta obiegowa zmiany z dnia

24 września 1990 r. Z pisma z dnia 18 lipca 1990 r. wynika zaś, że z dniem 30 września 1990 r. pracodawca rozwiązał z ubezpieczonym umowę o pracę z powodu likwidacji zakładu pracy. Zalegające w tych aktach świadectwo pracy z dnia 30 września 1990 r. potwierdza cały okres zatrudnienia wnioskodawcy od 16 września 1982 r. do 30 września 1990 r. Wiadomo przy tym, że od 28 listopada 1988 r. do 31 grudnia 1989 r. odwołujący korzystał z urlopu bezpłatnego. W odwołaniu od zaskarżonej decyzji nie domagał się jednak uwzględnienia mu tego okresu. W katalogu okresów nieskładkowych z art. 7 ustawy o emeryturach i rentach

z FUS nie wymienia się zresztą urlopu bezpłatnego (art. 174 k.p.) udzielonego w czasie trwania stosunku pracy. W tym okresie zawieszeniu ulega bowiem ochrona ubezpieczeniowa, choć w dalszym ciągu trwa obowiązek ubezpieczenia, ponieważ ustaje on dopiero w chwili ustania stosunku pracy (art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.). W konsekwencji okresy urlopu bezpłatnego nie są wliczane do okresów ubezpieczenia. Pogląd taki wyraził Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 4 października 2005 r., III AUa 1383/04

(LEX nr 175551), podnosząc, że okres urlopu bezpłatnego jest, zgodnie z Kodeksem pracy- art. 174 § 2, okresem, który stanowi przerwę w realizacji obowiązków i praw pracowniczych u pracodawcy, czyli pracodawca nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za pracownika, a co za tym idzie okres ten nie jest ani okresem składkowym, ani okresem nieskładkowym wedle ustawy emerytalnej. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 października 1998 r., II UKN 334/98 (OSNP 1999/21/694).

Fakt zatrudnienia i rzeczywistego świadczenia pracy przez odwołującego w okresie od 1 września 1987 r. potwierdzili słuchani w sprawie świadkowie M. K. i M. S., jak również sam ubezpieczony. Z zeznań tych jednoznacznie wynika, że w tym czasie R. K. pracował jako magazynier i kierowca- zaopatrzeniowiec w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako magazynier wydawał towary części produkcyjnej, tj. lodziarni

i ciastkarni, zaś jako kierowca- zaopatrzeniowiec dowoził do zakładu towar z hurtowni.

W tym miejscu podnieść należy, że zarówno M. K., jak i M. S. przedłożyli Sądowi do wzglądu swoje świadectwa pracy, z których wynikało, że do dnia

31 sierpnia 1987 r., podobnie jak odwołujący, osoby te były zatrudnione w (...) Spółdzielni (...) w T., zaś z dniem 1 września 1987 r. podjęły pracę

w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w T. Zakład (...). Zdaniem Sądu, okoliczność ta świadczy tylko o tym, że zatrudniającego ubezpieczonego zakład pracy przechodził najprawdopodobniej jakąś reorganizację, co wiązało się z rozwiązywaniem z pracownikami umów o pracę na mocy porozumienia stron

z dniem 31 sierpnia 1987 r., a następnie zawieraniem z nimi nowych umów o pracę w dniu 1 września 1987 r.

Za daleko idące były więc wnioski wyciągnięte przez organ rentowy tylko i wyłącznie w oparciu o znajdujące się w aktach ZUS karty zarobkowe, które nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu i nie wiadomo z jakiego powodu prowadzone były od września 1987 r. nierzetelnie- co potwierdza zachowana dokumentacja pracownicza odwołującego znajdująca się w jego aktach osobowych.

Odwołanie w znacznej części podlegało zatem uwzględnieniu.

W konsekwencji Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do ustalenia wartości kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu zatrudnienia od 1 września 1987 r. do 27 listopada 1988 r. i od 2 stycznia 1990 r. do 30 września 1990 r., oddalając odwołanie w pozostałym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, na mocy powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w punktach I i II wyroku.